

SFS 2000:459

Utkom från trycket
den 19 juni 2000

Lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.;

utfärdad den 31 maj 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.

dels att 36 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 5 a–5 c §§, av följande lydelse.

5 a § Om den dömden genom att fly till Sverige försöker att helt eller delvis undandra sig verkställighet av ett frihetsstraff och fallet kan föranleda en framställning om överförande av verkställighet, får den dömden, på begäran av behörig myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge, häktas om det finns risk för att han avviker eller på något annat sätt undandrar sig verkställigheten av påföljden. Beslut om häktning kan meddelas även efter det att framställningen om överförande av verkställighet har gjorts eller beviljats.

Beträffande häktning och anhållande gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om brottmål. Vad som där sägs om offentlig försvarare skall tillämpas beträffande offentligt biträde i den mån annat inte följer av 36 §. Av bestämmelserna i 24 kap. rättegångsbalken tillämpas endast 1 § tredje stycket, 4 § första och andra styckena, 5 § första stycket, 6 § första och tredje styckena, 7 § första stycket, 8 § andra och tredje styckena, 9–17 §§, 20 § första stycket 2, 22 § första stycket och 24 §.

En ny förhandling om häktning skall, om den dömden begär det, hållas senast två dagar efter det att en sådan begäran har kommit in till rätten. En förhandling behöver dock inte hållas tidigare än efter två veckor från det att beslut i häktningsfrågan senast meddelats.

5 b § Om det finns skäl att anhålla eller häkta den dömden enligt 5 a § men syftet därmed kan uppnås genom reseförbud eller anmälningsskyldighet, får sådant tvångsmedel beslutas. För det gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om brottmål. Vad som där sägs om offentlig försvarare skall tillämpas beträffande offentligt biträde i den mån annat inte följer av 36 §. Av bestämmelserna i 25 kap. rättegångsbalken tillämpas endast 1 § tredje stycket, 2–5 §§, 7 § första och andra styckena och 9 §.

¹ Prop. 1999/2000:45, bet. 1999/2000:JuU13, rskr. 1999/2000:172.

5 c § Beslut om tvångsmedel gäller till dess att ärendet om överförande av verkställighet har avgjorts eller, om framställningen bifalls, till dess att påföljden har börjat verkställas i Sverige, om beslutet inte hävs dessförinnan.

Åklagaren eller rätten skall häva ett beslut om anhållande, häktning, reseförbud eller anmälningsskyldighet, om inte en framställning om överförande av verkställighet görs inom fyrtio dagar från det att den dömde anhölls eller häktades eller beslut om reseförbud eller anmälningsskyldighet meddelades.

Åklagaren eller rätten skall också häva ett beslut om anhållande eller häktning senast när det finns skäl att anta att den sammanlagda tid som den dömde har varit berövad friheten här i landet med stöd av 5 a § och i den andra staten uppgår till den tid som den dömde skulle ha varit berövad friheten för det fall verkställighet av påföljden hade skett i den andra staten.

Den tid som den dömde har varit berövad friheten enligt 5 a § skall enligt bestämmelserna i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid avräknas från det straff som skall verkställas.

36 §² I mål och ärenden angående verkställighet utomlands av frihetsberövande påföljd skall offentligt biträde förordnas för den som åtgärden avser, om det inte måste antas att behov av biträde saknas.

Första stycket gäller även i mål och ärenden som avses i 5 a och 5 b §§.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Cecilia Bergman
(Justitiedepartementet)

² Senaste lydelse 1996:1631.